

Isus câștiga încrederea oamenilor

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Se răspândea tot mai mult vestea despre El, și oamenii se strîngeau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de boalele lor.” (Luca 5:15)

O biserică adventistă de ziua a șaptea s-a ocupat mulți ani de asigurarea micului dejun, cinci zile pe săptămână, pentru o școală primară de stat. Țara în care-și desfășura activitatea era foarte secularizată, dar exista o lege care prevedea ca fiecare școală de stat să primească fonduri pentru a avea un capelan, iar școala aceasta și cetățenii au solicitat un capelan de la această biserică adventistă (se întâmplă rar să fie solicitat de la o singură biserică). Capelanul are grijă de nevoile fizice, emoționale și spirituale ale elevilor și chiar ale părinților și ale altor aparținători. Oportunitățile sunt extraordinare.

– Sunt încântat de colaborarea deosebită pe care o avem cu biserica dumneavoastră, i-a mărturisit directorul școlii pastorului bisericii, în timpul unei vizite, și ne-am dori ca și alte biserici să se implice la fel de mult.

La plecarea din școală, coordonatorul Departamentului de relații publice al școlii i-a mulțumit pastorului pentru activitatea bisericii și l-a întrebat dacă putea veni la biserică într-o sâmbătă.

Studiul din această săptămână are ca temă câștigarea încrederii oamenilor cărora dorim să le slujim și pe care dorim să-i apropiem de Hristos.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

După ce arăta că le dorește binele, manifesta compasiune și îngrijea de nevoile lor, Isus „le câștiga încrederea”. „Încredere” are sensul de sentiment de siguranță față de buna-credință a cuiva. El derivă din cuvântul „a crede” și este înrudit cu termenul „credință”. În Biblie, sunt folosite mai multe cuvinte pentru a transmite sensul termenului „credință”.

În ebraică, rădăcina primară a cuvântului „credință” este *amn*, de unde avem termenul „amin”. Sensul de bază implică statornicie, continuitate, fidelitate. Ne transmite ideea de lucru solid, ferm, demn de crezare. Este tradus în mod frecvent cu „a crede”, în contextul credinței mântuitoare în Dumnezeu, iar în altă formă înseamnă „adevăr”. În contextul exemplului lui Hristos de câștigare a încrederii oamenilor, implicația este aceea de încredere insuflată de dedicarea Sa necondiționată și fermă, pe care a demonstrat-o în relațiile Sale cu oamenii, prin manifestarea compasiunii și prin modul în care îi ajuta.

1. Citește următoarele texte, care conțin un cuvânt derivat din rădăcina *amn*: Geneza 15:6; Numeri 14:11; Isaia 7:9; Habacuc 2:4. Ce sens are acesta în fiecare din ele și cum transmite ideea de încredere?

“Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.” Geneza 15:6

“Și Domnul a zis lui Moise: „Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe cari le fac în mijlocul lui?” Numeri 14:11

“Samaria va fi capitala lui Efraim, și fiul lui Remalia va fi capul Samariei. Dacă nu credeți, nu veți sta în picioare.” Isaia 7:9

“Iată, i s'a îngîmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.” Habacuc 2:4

În greaca Noului Testament, cuvântul de bază utilizat pentru a reda ebraicul *amn* (credință, convingere) este *pistis*, care implică, de asemenea, încredere, convingere, certitudine absolută, fidelitate și siguranță.

Este important să observăm, în învățăturile Scripturii, că încrederea poate fi orientată greșit — către sine sau către persoane care pot dezamăgi (vezi Mica 7:5 și Psalmii 118:9). Însă încrederea în Dumnezeu nu este niciodată însoțită de dezamăgire. Ca urmași ai lui Isus, suntem chemați să imităm modelul Său de a interacționa cu oamenii, de a manifesta compasiune și de a le împlini nevoile. În toate acestea însă, noi trebuie să le îndreptăm privirea spre Mântuitorul și să-i îndemnăm să își pună încrederea în El.

Dacă te-ar întreba cineva: „Cum se manifestă adevărata încredere în Dumnezeu?”, ce răspuns ai da și de ce? Pregătește-te să-ți prezinți răspunsul în cadrul grupei Școlii de Sabat.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să demonstreze că este important să câștigăm încrederea oamenilor înainte de a-i chema să-L urmeze pe Isus.

La nivelul sentimentelor: Să redobândească bucuria de a sluji – o atitudine care îi va ajuta să câștige încrederea oamenilor.

La nivel practic: Să accepte provocarea de a descoperi noi căi de interacționa cu oamenii, de a le arăta compasiune, de a îngriji de nevoile lor și de a le câștiga încrederea.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Câștigarea încrederii

- A. Putem câștiga încrederea cuiva pe o cale rea sau pe o cale bună. Ce personaje biblice au câștigat încrederea pe o cale bună? Dar pe o cale rea?
- B. Se poate să câștigăm încrederea oamenilor exclusiv prin fapte? Dar exclusiv prin vorbe? Argumentează.

II. Sentimente: Câștigarea încrederii prin manifestarea iubirii

- A. Ce rol joacă manifestarea compasiunii în câștigarea încrederii?
- B. Nu vom putea câștiga niciodată încrederea oamenilor dacă îi ajutăm din obligație, fiindcă ei vor simți acest lucru. Din ce motive spune Matei că i S-a făcut milă lui Isus de oameni (Matei 9:36)? De ce ar trebui să ne fie nouă milă de oameni, astăzi?

III. Practic: Fapte care cuceresc

- A. Ce însușiri este necesar să manifestăm în mod consecvent la locul de muncă, în vecinătate sau la școală, pentru a câștiga încrederea? Ce fapte sau atitudini distrug încrederea?
- B. Ce poți face săptămâna aceasta ca să „fii ca Daniel” și să câștigi încrederea prin loialitate și onestitate?

Rezumat: Deși nu vom putea câștiga încrederea oamenilor exclusiv prin eforturile personale, și noi avem ceva de făcut: să interacționăm cu oamenii, să le arătăm compasiune și să îngrijim de nevoile lor. Iar condiția este să facem toate aceste lucruri din iubire și din compasiune, nu din obligație.

“Din toate părțile se spune că între voi este curvie; și încă o curvie de acelea, cari nici chiar la păgîni nu se pomeneșc; pînă acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său.”
1 Corinteni 5:1

Luni, 29 august

Prudență în ce privește încrederea oamenilor

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea dintr-o țară africană cunoaște o creștere rapidă. Care este secretul? Conducătorii bisericii o corelează cu slujirea altruistă și necondiționată a membrilor bisericii pentru diferitele categorii de oameni din țara lor. **Încrederea de care se bucură Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a ajuns în atenția președintelui țării.** El a participat la o acțiune de angajare a Centrului Adventist de Servicii Sociale și le-a mulțumit personal membrilor pentru eforturile lor.

Ca reprezentanți ai lui Hristos, avem nevoie de prudență, de înțelepciune. Da, ni se cere să câștigăm încrederea oamenilor la fel ca Isus. Dar să nu uităm să redirecționăm spre Isus încrederea pe care ei și-o leagă de noi. Noi nu suntem altceva decât niște instrumente. **Ei văd în noi ceva din Hristos** – sacrificiul de sine, dragostea, preocuparea, renunțarea la sine pentru binele altora – și sunt atrași de noi. **Dacă ne privesc însă mai îndeaproape, nu le place ce văd, fiindcă toți suntem păcătoși. De aceea, este necesar să le îndreptăm privirea spre Isus, singurul în care pot avea încredere deplină.** Mai devreme sau mai târziu, noi îi dezamăgim.

2. Citește 1 Corinteni 3:1-9; 5:1. Ce probleme ale bisericii combate Pavel aici? Cum era mărturia dată de această biserică pentru oamenii care îi călcau pragul și care observau aceste lucruri nepotrivite?

“Cît despre mine, fraților, nu v’am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos. V’am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi, Pentrucă tot lumești sînteți. În adevăr, cînd între voi sînt zavistii, certuri și desbinări, nu sînteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni? Cînd unul zice: „Eu sînt al lui Pavel!” Și altul: „Eu sînt al lui Apolo“: nu sînteți voi oameni de lume? Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin cari ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul.” 1 Corinteni 3:1-5

Sigur că nu trebuie să așteptăm să ajungem la desăvârșire ca să ne îngrijim de nevoile altora. Însă trebuie să ne străduim să fim niște oameni pe care alții să poată conta și în care să poată avea încredere. Și vom fi astfel doar în măsura în care vom avea grijă de semenii noștri cu aceeași consecvență și ardoare ca Isus. **Multe disensiuni din biserică ar dispărea, dacă prioritatea noastră ar fi aceea de a ne ocupa de nevoile celor din jur și de a manifesta față de ei iubirea lui Hristos.**

Dacă niște vizitatori ar începe să frecventeze biserica ta, ce lucruri ar vedea la voi și ce fel de mărturie le-ați da?

“Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească: așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească. Cel ce sădește și cel ce udă, sînt tot una; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui. Căci noi sîntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.” 1 Corinteni 3:6-9

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Daniel 6:1-3

Ideea de bază: Când urmăm metoda de slujire a Domnului Hristos – când interacționăm cu oamenii ca unii care le dorim binele, când le arătăm compasiune și când avem grijă de nevoile lor – reușim să le câștigăm încrederea.

Metoda aceasta reprezintă un pas esențial spre slujirea holistică, elementul-cheie în a-i conduce pe oameni la Isus în mod eficient.

Discuție introductivă: În august 1980, Azaria Chamberlain, o fetiță de nouă săptămâni, a dispărut din cortul familiei sale, care participa la o tabără în apropiere de Uluru (loc cunoscut și sub numele de Ayers Rock), în Teritoriul de Nord, Australia. Părinții, pastorul Michael și Lindy Chamberlain, au declarat că bebelușul lor a fost luat de un câine dingo, un câine sălbatic din Australia. Cu toate acestea, opinia publică s-a întors împotriva lor și, în final, Lindy a fost judecată și condamnată pentru omor.

La data aceea, avocatul și scriitorul John Bryson urmărea cu uimire acest caz. În copilărie, fusese prieten cu o familie de adventiști de ziua a șaptea din Melbourne, cu care mergea la schi. Când au început să circule tot felul de zvonuri despre familia Chamberlain și despre adventiști, el a știut că nu erau adevărate, fiindcă îi cunoștea bine. Situația aceasta l-a determinat să facă cercetări și să scrie cartea cu titlul *Evil Angels* [Îngerii răi], o relatare tulburătoare a cazului familiei Chamberlain, care a schimbat opinia publică și a dus la rejudicarea cazului – în urma căreia Lindy Chamberlain a fost dovedită nevinovată.

Bryson nu era adventist de ziua a șaptea, nu era nici măcar creștin, dar familia aceea de adventiști îi câștigase încrederea prin influența și prin exemplul ei și îi modelase pozitiv convingerile despre adventiști, iar faptul acesta l-a determinat, mai târziu, să medieze pentru o femeie adventistă condamnată pe nedrept. Ce mărturie puternică despre puterea influenței și despre importanța trăirii credinței noastre!

De discutat: Invită-i pe participanți să dea exemple de metode pe care ei sau alți adventiști le-au folosit pentru a câștiga încrederea oamenilor care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu. Ce pași pot urma, săptămâna viitoare, pentru a câștiga încrederea vecinilor și a colegilor lor?

3. Citește Proverbele 22:1. Ce legătură are reputația cu mărturia și cu misiunea bisericii în societate?

“Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare, și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul. –” Proverbe 22:1 VDC

Ce se înțelege prin capital social? Dacă investești într-un cont bancar, valoarea lui crește. Capitalul social se referă la un lucru tot atât de prețios ca banii dintr-un cont bancar: relațiile pozitive și productive dintre oameni. Când luăm legătura cu conducătorii locali, când le punem întrebări despre nevoile cetățenilor, când le cerem sfat despre cum să împlinim aceste nevoi și apoi trecem la acțiune, noi construim relația cu ei. Acesta este capitalul social. Prin fiecare experiență pozitivă comună, investim în relația cu ei. Capitalul nostru social va continua să crească și vom avea o valoare tot mai mare în ochii lor.

Manualul Bisericii ne aduce aminte că adventiștii de ziua a șaptea trebuie să fie recunoscuți „ca cetățeni remarcabili [...] prin eforturile depuse pentru binele comun”; noi „trebuie să sprijinim, prin implicare și mijloace proprii, atât cât este posibil și în concordanță cu convingerile noastre, toate eforturile ce se întreprind pentru ordinea și dezvoltarea socială”, păstrând „întotdeauna, în liniște și cu fermitate, o poziție fără compromis de partea dreptății și a binelui în probleme civice”. – „Standardele vieții creștine”, ed. 2010, pp. 180–181

4. Avem în Scriptură și alte exemple, pe lângă cele din viața lui Isus, despre ce pot realiza oamenii lui Dumnezeu atunci când acumulează un astfel de „capital social”. Citește următoarele pasaje și descrie relațiile pe care le-au avut acești credincioși cu oameni străini de credința lor, precum și rezultatele acestor relații.

Faptele 7:9,10; Geneza 41:38-45

Daniel 2:46-49; 6:1-3

“Iar patriarhii, cari pizmuiau pe Iosif, l-au vîndut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el, și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.”

Faptele apostolilor 7:9-10

Poate că nu vom avea parte de rezultate la fel de spectaculoase ca acestea, dar nu lucrul acesta este cel mai important. Credincioșii amintiți aici au dat dovadă de o tărie de caracter impresionantă. Ellen G. White afirmă, în *Patriarhi și profeți* (ed. 2006, pp. 211–213, 216) și în *Profeți și regi* (ed. 2006, p. 434), că ei au câștigat încrederea și favoarea „păgânilor” din jur prin următoarele calități: bunătatea, loialitatea, înțelepciunea, judecata sănătoasă, demnitatea și integritatea.

“Daru a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută două zeci de dregători, cari trebuiau să fie răspîndiți în toată împărăția; a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nici o pagubă. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gîndea să-l pună peste toată împărăția.” Daniel 6:1-3

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În cadrul dezbaterii studiului pe grupe, pornește de la exemplul celor patru tineri evrei exilați în Babilon – Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego – pentru a discuta despre tema câștigării încrederii. Acești tineri au trăit cu câteva secole înainte de Isus, dar putem descoperi în viața lor componentele principale ale metodei Sale de a sluji. Identifică împreună cu membrii grupei metodele pe care le puteți folosi astăzi pentru a câștiga încrederea oamenilor din localitatea voastră.

Comentariu biblic

I. Câștigarea încrederii babilonienilor

(Recitați Daniel 6:1-3; 2:1,47-49 în cadrul grupei.)

Cartea Daniel se ocupă, în plan secundar, de modul în care Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego – aflați la vârsta adolescenței, probabil – au câștigat încrederea puternicului împărat al Babilonului. În numai câțiva ani, ei au dobândit poziții de conducere importante și și-au atras respectul și protecția împăratului. Cum a fost posibil așa ceva?

În Daniel 2, găsim câteva răspunsuri la această întrebare. Observăm că Daniel și-a manifestat compasiunea față de împărat și a arătat interes pentru împlinirea nevoilor lui. Nebucadnețar a fost profund tulburat de visul pe care l-a avut (Daniel 2:1), iar când Daniel i l-a interpretat, s-a simțit foarte ușurat. De aceea, el „a căzut cu fața la pământ” înaintea lui Daniel și a exclamat: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților!” (Daniel 2:46,47). Apoi „a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților” (Daniel 2:48).

Ce caz uluitor! Patru străini ocupă locurile de frunte la curtea regală și în administrația împărăției. În numai câțiva ani, ei au reușit să câștige încrederea împăratului! Și aceasta fără să-și compromită în vreun fel integritatea. De la bun început au rămas fideli convingerilor lor, refuzând bucatele alese oferite de împărat. Tocmai integritatea aceasta a fost secretul câștigării încrederii.

De discutat: Studiile arată că în multe țări adventiștii nu sunt cunoscuți de populație. Dacă așa stau lucrurile, atunci oamenii n-au cum să aibă încredere în noi. Cum putem da mărturie publică mai eficient și cum ne putem implica mai mult în treburile comunitare?

„În luna Nisan, anul al douăzecișilea al împăratului Artaxerxe, pe când vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui. Împăratul mi-a zis: „Pentru ce ai fața tristă? Totuș nu ești bolnav; nu poate fi decât o întristare a inimii.”

Atunci m'a apucat o mare frică,” Neemia 2:1-2 VDC
Miercuri, 31 august

Valoarea capitalului social

O biserică este, la modul general vorbind, un grup de voluntari care lucrează cu un buget limitat. Capitalul social este un bun important, care crește șansele ca biserica să atingă niște obiective pe care, altfel, i-ar fi cu neputință să le atingă. Un exemplu este obiceiul pe care îl au agricultorii, în unele părți ale lumii, de a se ajuta unii pe alții la recoltat. Și noi putem colabora cu alții pentru a atinge obiective benefice pentru toți, atunci când lucrul acesta este realizabil și util, după o analiză riguroasă a situației.

5. Citește Neemia 2:1-9. Care a fost rodul încrederii împăratului Artaxerxe în Neemia? “și am răspuns împăratului: „Trăiască împăratul în veac! Cum să n'am fața tristă, când cetatea în care sînt mormintele părinților mei este nimicită și porțile ei sînt arse de foc?” Și împăratul mi-a zis: „Ce ceri?” Eu m'am rugat Dumnezeului cerurilor, și am răspuns împăratului: „Dacă găsește cu cale împăratul, și dacă robul tău îi este plăcut, trimete-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca s'o zidesc din nou.” Împăratul, lîngă care sedea și împărăteasa, mi-a zis atunci: „Cît va ținea călătoria ta, și cînd te vei întoarce?” Împăratul a găsit cu cale să mă lase să plec, și i-am hotărît o vreme.” Neemia 2:3-6 VDC

„Mijloacele de care [Neemia] ducea lipsă le-a cerut de la aceia care erau în stare să i le dea. Domnul este și astăzi binevoitor să miște inimile acelor care au bunurile Sale în favoarea cauzei adevărului. Aceia care lucrează pentru El trebuie să se folosească de ajutorul pe care El îi îndeamnă pe oameni să-l dea. [...] S-ar putea ca dăruitorii să nu aibă credință în Hristos, să nu cunoască Cuvântul Său, dar darurile lor nu trebuie refuzate pentru acest motiv.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, ed. 2006, p. 438

Este interesant că, în acest caz, Dumnezeu i-a convins pe păgâni să ajute la progresul lucrării Sale. Învățăm de aici o lecție importantă: În măsura în care este posibil, ar trebui să fim dispuși să colaborăm chiar și cu persoane care nu sunt de credința noastră, dacă această colaborare duce la înaintarea cauzei lui Hristos. Deși trebuie să fim întotdeauna atenți la astfel de asocieri, putem să lucrăm împreună cu cei care pot avea un aport semnificativ la proiectele noastre pentru binele societății. Deseori, guvernul, unele firme private sau unele persoane vor fi impresionate de acțiunile noastre umanitare și își vor oferi sprijinul. Sprijinul lor nu trebuie nici acceptat, nici respins în mod automat. El trebuie analizat de la caz la caz, cu rugăciune, și, înainte de a se lua o decizie, trebuie cerute părerea și sfatul mai multor persoane.

Care ar putea fi câteva căi prin care să vă construiți un „capital social” în localitatea voastră, niște relații de colaborare care să se dovedească benefice, mai târziu, nu pentru voi, ci pentru ceilalți cetățeni?

Apoi am zis împăratului: „Dacă găsește împăratul cu cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Rîu, ca să mă lase să trec și să intru în Iuda, și o scrisoare pentru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzii pentru porțile cetății de lîngă casă, pentru zidul cetății, și pentru casa în care voi locui.” Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mîna cea bună a Dumnezeului meu era deasupra mine. M'am dus la dregătorii de dincolo de Rîu, și le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să mă însoțească niște mai mari ai oastei și niște călăreți.” Neemia 2:7-9 VDC

II. El le-a câștigat încrederea

(Recitiți Matei 9:9-12 în cadrul grupei.)

Am amintit în studiile anterioare că Isus, imediat după ce a rostit Predica de pe Munte, a pus în practică metoda Sa misionară, interacționând cu oamenii, manifestând simpatie și îngrijindu-Se de nevoile lor. Matei ne arată, în continuare, că, prin aceste acțiuni, El le-a câștigat încrederea. Dovada? A fost invitat să ia masa împreună cu vameșii și cu păcătoșii (Matei 9:9,10).

În versetul următor, conducătorii Îl acuză pe Isus că ar încălca regulile „clubului” lor religios prin faptul că le deschide ușa păcătoșilor. Și aveau dreptate. El interacționa cu ei, le arăta compasiune, Se îngrijea de nevoile lor și, în mod inevitabil, le câștiga încrederea. Atât de multă încredere aveau în El, încât Îl invitau la întâlnirile și la ospetele lor! **Avem aici un paradox: Fiul sfânt al lui Dumnezeu, care știa mai bine decât oricine puterea distructivă a păcatului, a petrecut mult timp în compania celor păcătoși.**

Dar probabil că cel mai uimitor este faptul că păcătoșii doreau să petreacă timp în compania Sa! Se simțeau bine în preajma Sa. În schimb, conducătorii religioși le închideau ușa celor care nu făceau parte din „clubul” lor. Cum remarca Isus: „Ei leagă sarcini grele și anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor” (Matei 23:4). „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici!”, striga El, „Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor” (Matei 23:13).

Roadele metodei de slujire a lui Hristos sunt diametral opuse: ea câștigă încrederea oamenilor și le deschide acestora Împărăția cerurilor. **Evident că nu ni se cere să obținem aprobarea oamenilor prin compromis, prin îngăduința față de păcatul lor.** Ni se cere doar să nu aruncăm cu pietre în ei. Isus, deși cunoștea prea bine ce putere are păcatul, era prieten cu păcătoșii. El îi primea cu brațele deschise, iar ei, la rândul lor, Îl primeau cu brațele deschise.

De discutat: Isus ne învață să nu ne etalăm faptele bune înaintea oamenilor ca să câștigăm aprobarea lor (Matei 6:1-4), dar tot El ne îndeamnă să nu ne ascundem lumina sub obroc, fiindcă oamenii, când vor vedea faptele noastre bune, Îi vor da slavă lui Dumnezeu (vezi Matei 5:14-16). Cum să păstrăm echilibrul?

3. APLICAȚIA

În unele părți ale lumii, adventiștii de ziua a șaptea sunt bine cunoscuți și respectați. În alte părți, biserica este practic necunoscută sau este înțeleasă greșit. Analizează împreună cu membrii grupei conceptul de câștigare a încrederii. Ce schimbări sunt necesare pentru a câștiga încrederea oamenilor?

"Acum, Israele, ascultă legea și poruncile pe care ți-am învățat să le păziți. Împliniți-le, pentru să trăiți, și să intrați în stăpînirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri. Să n'adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și să nu scădeți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu. Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia cari se duseseră după Baal-Peor." Deuteronomul 4:1-3 VDC

Joi, 1 septembrie

Plăcuți înaintea oamenilor

Ca biserică, am fost binecuvîntați cu atât de multă lumină. Și nu ne referim aici la adevărurile teologice (despre răstignire, sanctuar, starea omului în moarte, Sabat, marea luptă etc.), care sunt, fără doar și poate, mari binecuvîntări, ci la principiile sănătății și ale vindecării. **Am primit mult și avem de oferit mult.**

Mesajul nostru despre sănătate poate fi un bun punct de pornire în implicarea noastră în societate. Mulți oameni care la început nu par interesați de convingerile noastre sunt preocupați de menținerea sănătății. Să nu pierdem această ocazie! Isus spunea: „Cui i s-a dat mult i se va cere mult și cui i s-a încredințat mult i se va cere mai mult” (Luca 12:48).

6. Citește Deuteronomul 4:1-9. Care avea să fie impresia celorlalte popoare despre Israel și datorită cărui fapt?

„Iar voi, cari v'ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sînteți toți vii astăzi. Iată, V'am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpînire. Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, cari vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!” Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare încît să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de cite ori îl chemăm? Și care este neamul acela așa de mare încît să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v'o pun astăzi înaintea? Numai, ia seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe cari ți le-au văzut ochii, și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscut copiilor tăi și copiilor copiilor tăi.” Deuteronomul 4:4-9 VDC

Cu câțiva ani în urmă, membrii unei biserici adventiste de ziua a șaptea au luat în considerare următoarea întrebare: **Ne-ar simți lipsa cei din localitatea noastră dacă s-ar întâmpla să dispărem peste noapte?** Răspunsul a fost simplu: Nu, nu ne-ar simți lipsa. Încrederea localnicilor în ei era nulă. Nemulțumiți de această constatare, s-au hotărât să înceteze să ridice ziduri de despărțire și să înceapă să construiască poduri, punți de legătură. Atenți să nu compromită adevărurile pe care le cunoșteau, au lucrat în parteneriat cu organizații care făceau deja lucrarea lui Dumnezeu. Au stabilit, pentru binele localității lor, un program de colaborare pe termen lung, nu un proiect izolat. Rezultatul nu s-a lăsat așteptat prea mult: **atitudinea localnicilor față de biserică s-a schimbat.**

7. Citește Faptele 2:42-47. Ce legătură a existat între faptul că primii creștini se bucurau de simpatia întregului popor și creșterea bisericii din acea perioadă? Compară valorile și practicile lor, amintite în acest pasaj, cu valorile și cu practicile tale și ale membrilor bisericii de azi.

„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frîngerea pîinii, și în rugăciuni. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne. Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărteau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiti dela Templu în fiecare zi, frîngeau pînea acasă, și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mîntuiți.” Faptele apostolilor 2:42-47 VDC

De discutat:

1. Cum să menținem echilibrul între a rosti adevărul răspicat și a manifesta dragostea lui Hristos?
2. De ce în unele cazuri biserica primară s-a bucurat de popularitate, iar în alte cazuri a fost persecutată?
3. Ce putem face, concret, pentru a câștiga încrederea oamenilor?

4. PRACTIC

Adu la grupă imagini (le poți lua de pe internet și le poți imprima) cu următoarele persoane (dacă lucrul acesta nu este posibil, citește lista cu numele lor). Am ales câteva personalități cunoscute pe plan mondial. Alege orice alte personalități cunoscute.

1. Iosif Stalin: lider al Uniunii Sovietice
 2. Ellen G. White: profet al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
 3. Idi Amin: dictator ugandez înlăturat de la putere
 4. Maica Tereza: albaneză faimoasă care a avut grijă de săracii din Calcutta
 5. Richard Nixon: președinte al SUA căzut în dizgrație
 6. Abraham Lincoln: președinte al SUA
 7. Saddam Hussein: președinte al Irakului înlăturat de la putere
 8. Lance Armstrong: campion la ciclism căzut în dizgrație din cauza dopajului
 9. Nelson Mandela: lider antiapartheid și președinte al Republicii Sud-Africane
 10. Isus Hristos: Mântuitorul lumii
- Arată-le participanților câte o fotografie (sau spune numele unei personalități). Întreabă dacă recunoaște cineva personalitatea respectivă, apoi pune următoarele întrebări:

1. Cum s-a schimbat, de-a lungul timpului, percepția publicului despre această persoană?
2. Cum a reușit această persoană să câștige încrederea oamenilor? Cum a păstrat încrederea lor? Dacă a pierdut-o, cum anume a pierdut-o?
3. Care sunt factorii-cheie care te determină să ai încredere într-o persoană?
4. Cum poți păstra în caracterul tău aceste calități care consolidează încrederea?

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Marcu 5:18-20; Luca 8:38,39; Faptele 5:12-16. Citește, de asemenea, din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, ed. 2010, pp. 11–18, și din cartea *Viața lui Iisus*, capitolul „Binecuvântarea copiilor”, ed. 2014, pp. 487–491.

Există multe domenii în care biserica ta poate colabora cu alte biserici și cu alte organizații, pentru binele societății. Este esențial să aflați mai întâi care sunt nevoile concetățenilor voștri și apoi, pe cât posibil, să lucrați împreună cu alții pentru a împlini aceste nevoi. Există altă cale mai bună de a câștiga încrederea localnicilor și a membrilor celorlalte confesiuni? În momentul în care le-ați câștigat încrederea, le deschideți calea pentru a-L urma pe Isus, fiindcă „această lucrare nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98. Numai Dumnezeu știe cât de mulți oameni au fost și vor fi câștigați printr-un simplu gest de ajutor sau printr-o faptă bună.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezra 2–8

1. Cum a fost așezat altarul după reconstruirea templului?
2. Cine le prorocea iudeilor după ce s-au întors din captivitate?
3. Ce a dorit Darius să se întâmple cu acela care își va întinde mâna împotriva casei lui Dumnezeu?
4. Ce au făcut Ezra și ceilalți călători la râul Ahava?

Calea către Hristos, capitolul 1

5. Ce trebuie să trezească în noi prețul plătit pentru mântuirea noastră? „Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.” El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.” Marcu 5:18-20 VDC “Omul din care ieșiseră dracii, îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă, și i-a zis: „Întoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.” Luca 8:38-39 VDC

“Prin minile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon, și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult; pînă acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe, și îi puneau pe pături și pe așternuturi, pentru ca, atunci cînd va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei. Multimea, deasemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.” Faptele apostolilor 5:12-16 VDC

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune în săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Care este sensul general și care este sensul biblic al termenului „încredere”?	Când este bine și când este greșit să avem încredere în noi sau în alți oameni?
2	Ce învățăm din istoria bisericii din Corint despre pericolul încrederii în oameni?	De ce trebuie să fim prudenți cu încrederea oamenilor și ce este de făcut în această privință?
3	Ce legătură are reputația bisericii cu mărturia și cu misiunea ei în societate?	Ce dovedesc mărturia și misiunea bisericii tale cu privire la reputația ei în societate?
4	Ce efecte a avut câștigarea încrederii împăratului Artaxerxe de către Neemia?	Ce efecte are astăzi câștigarea încrederii societății de către noi, ca biserică?
5	Care avea să fie impresia altor popoare despre Israel și datorită cărui fapt?	Care este impresia celorlalți despre biserica voastră și datorită cărui fapt?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Cum puteți câștiga, ca biserică, încrederea oamenilor din localitatea voastră?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru încrederea de care se bucură biserica noastră în societate și pentru relațiile de colaborare pe care le-a stabilit în cadrul acesteia!
2. Să ne rugăm pentru câștigarea și păstrarea încrederii societății în biserica noastră!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
